

til at skyde ind i den pensionskasse. Det synes vi faktisk er meget ulighedsskabende.

Men når det nu er sådan, må man selvfølgelig også sige, at så er det op til den pågældende pensionskasse at forsvare investeringen bedst muligt, og derfor ser jeg altså ikke nogen grund til, at der er noget, der hedder midlertidigt. Man kan lige så godt bare sige, at uanset om de ejer en virksomhed helt eller har dominerende indflydelse i en virksomhed, skal de selvfølgelig forvalte det ejerskab på en måde, der er til gavn for pensionisterne. Sådan er den her verden indrettet.

De andre elementer i lovforslaget kan vi umiddelbart også støtte.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil først sige, at jeg ikke kan forstå, hvorfor det her lovforslag kun indeholder seks vidt forskellige elementer. Det kunne lige så godt indeholde ni. Det næste lovforslags tre elementer har lige så lidt med det her at gøre, som de her har med hinanden at gøre, så vidt jeg kan se. Men o.k. det er sådan en mærkelig måde at gøre tingene op på. Det er så det, det er.

Jeg synes, det er værre, og det synes jeg direkte er noget roderi, at de seks elementer er opført i forskellig rækkefølge i henholdsvis lovforslaget, i bemærkningerne og i den skriftlige fremsættelse, så når man sådan skal sidde og finde ud af tingene og ikke har alt for meget tid, hvad vi jo ikke har i de små partier, så bliver man fuldstændig forvirret og skeløjet og skizofren. Det er simpelt hen ikke til at finde rundt i, det er simpelt hen noget roderi, det må vi anke over.

Det fører altså til, at vi gerne vil støtte, at vi får det her lovforslag delt op, for i hvert fald det ene element, altså om forsikringsformidling, har ikke meget med de andre at gøre. Det kan ske, at andre vil slå stregen andre steder, det kunne det jo tyde på.

Om de seks elementer – det er vist seks hovedelementer, der er, og så nogle småtterier – vil jeg sige, at det der med at lade pengene stå i LD efter det 70. år synes vi er helt fint, og det der med, at institutionelle investorer midlertidigt skal kunne have bestemmende indflydelse i et selskab, kan vi fuldt ud tilslutte os.

Jeg kan slet ikke forstå den debat med de tre borgerlige partier. Hvis der noget, jeg er lige så bange for som statskapitalisme, så er det da rendyrket privatkapitalisme. Vi må jo konstatere, at vi lever i en verden, hvor vi har sådan en blandingsøkonomi, og der kan altså ikke være meget

ideologi i, om den grænse ligger det ene eller andet sted. Jeg synes, det er helt rimeligt, at man kan forsvare sin investering, når man er ude med den slags ting her, så det fatter jeg ikke. Det kan vi også stemme for.

Så er der tre forskellige forslag, som har noget med den finansielle sektor at gøre og om ATP's lån i euro og bidragsbetingelser til Finanstilsynet, og de er gode nok, eller også er det, fordi jeg ikke kan finde ud af dem; den mulighed er til stede, må jeg sige.

Så er der forsikringsformidling: I første omgang var jeg egentlig tilfreds med den der bekendtgørelse af produktionen, men ved nærmere eftertanke er jeg kommet til at tænke på, hvad grænsen egentlig er for, hvornår handlende skal bekendtgøre, hvor meget de tjener på tingene, og hvem kan i øvrigt finde ud af, hvad det er rimeligt at tjene?

Altså hvis supermarkeder skal til at opføre avancer på deres forskellige grupperinger, kartofler, stødt melis, kaffe og sådan noget, hvad kan vi så egentlig bruge det til?

Derimod er det vigtigt og nyttigt, at vi har fri konkurrence, og vi har også en konkurrencemyndighed, som vi somme tider jagter rundt efter nogle småting, men den kunne jo også gå efter ting som de her. Jeg tror ikke, at jeg kan stemme for det forslag i den udformning, det har nu.

Derimod mener jeg helt bestemt, at vi kunne pålægge de der forsikringsformidlere at informere betydeligt bedre om det produkt, som vi alle sammen – og det er nok deraf, det hele det kommer – føler os lidt bondefanget af.

Når vi køber en rejse til nogle tusinde kroner, skal vi lige pludselig tage stilling til sådan en rejseforsikring til nogle hundrede kroner, måske mere, måske over 1.000 kr., hvis det er til Langt-bortistan, og så orker vi simpelt hen ikke lige at sætte os ind i, hvad det egentlig er, der er dækket af vores sygesikring og hvad af vores almindelige indboforsikring, og så tænker vi, at det da også er tosset at stå et eller andet sted i verden og ikke have styr på tingene og ikke kunne få sine ting dækket, og så føler man sig altså lidt bondefanget, når man køber den rejseforsikring. Der er ingen tvivl om, at masser af os har en dobbeltdækning, når vi er ude at rejse.

Derfor mener jeg, og det tror jeg også er nødvendigt at lovgive om, at vi må pålægge de selskaber at lave en ordentlig information om det produkt, de har, lave en lille pjece, hvor man kan se, at de og de ting er dækket af rejseforsik-